

70 година победе над фашизмом
у Другом светском рату 1941-1945. године

ВАЗДУХОПЛОВНИ

Издаје: Удружење пензионисаних војних летача
и падобранаца Србије. ЗЕМУН, Штросмајерова број 1

БИЛТЕН

Број 39, март 2015. године

Удес хеликоптера Војске Србије

У удесу транспортног хеликоптера Ми-17, који се 13. марта срушио у ширем рејону београдског аеродрома "Никола Тесла" код Сурчина, током операције трагања и спасавања, страдали су пилот **мајор Омер Мехић**, пилот **капетан Милован Ђукарић**, механичари летачи **заставник Небојша Драјић** и **заставник Иван Миладиновић**, лекар **Џевад Љајић**, анестетичар **Мирослав Веселиновић** и беба **Шахин Адемовић** из Новог Пазара. Тим тужним поводом, наше Удружење је упутило телеграм саучешћа Министру одбране, НГШ, Команданту РВ и ПВО, Команданту 204. вбр, Команданту 890. мхе и Градоначелнику Новог Пазара. Нека им је вечна слава и хвала!

Драјић Радоја Небојша, механичар-летач, заставник техничке службе, рођен 22. маја 1971. године у Бајиној Башти. Био је на дужности командира одељења, уједно летач, 1. одељења за хеликоптер и мотор за ХТ-40/48, вод за хеликоптер и мотор, Чета за ваздухопловно-техничко одржавање 890. мешовите хеликоптерске ескадриле 204. ваздухопловне бригаде. У војсци од 14. јула 1990. године. Завршио је средњу војну школу РВ и ПВО у Рајловцу 1990. године, а имао је и завршене преобуке за ХТ-40 и ХТ-48. Ожењен и отац двоје деце.

Миладиновић Милана Иван, механичар-летач, заставник техничке службе, рођен 24. августа 1968. године у Крушевцу. Био је на дужности првог подофицира у Чети за ваздухопловно-техничко одржавање 890. мешовите хеликоптерске ескадриле 204. ваздухопловне бригаде. У војсци од 18. јула 1987. године. Завршио је Средњу војну школу РВ и ПВО у Рајловцу 1987. године, а имао је завршене преобуке за ХТ-40 и ХТ-48. Ожењен и отац двоје деце.

У удесу су настрадали:

Мехић Рамиза Омер, пилот, вођа ваздухоплова, мајор авијације, рођен 24. јула 1967 године у Добоју. Био је на дужности помоћника команданта за транспорт и трагање и спасавање, уједно наставник летења у команди 890. мешовите хеликоптерске ескадриле 204. ваздухопловне бригаде. У војсци је од 21. јула 1990. године. Завршио је Ваздухопловну војну академију у Задру и све време је био пилот хеликоптера. Има звање старијег наставника летења и 1. категорију стручно-борбене оспособљености. Оспособљен је за пилота ХТ-40 и ХТ-48. Ожењен и отац двоје деце.

Ђукарић Остоје Милован, пилот, капетан авијације, рођен 22. јула 1982. године у Новом Саду. Био је на дужности пилота у 1. хеликоптерском одељењу 890. мешовите хеликоптерске ескадриле 204. ваздухопловне бригаде. У војсци је од 16. септембра 2005. године. Завршио је војну академију смер авијација. Био је пилот 4. категорије стручно-борбене оспособљености.

Џевад Љајић, лекар анестезиолог Хирушког одељења Опште болнице у Новом Пазару. Рођен 1974. године. Ожењен и отац двоје деце.

Мирослав Веселиновић, медицински техничар-анестетичар у Општој болници у Новом Пазару. Рођен 1973. године. Ожењен и отац двоје деце.

Шахин Адемовић, беба стара свега пет дана...

Начелник Генералштаба је наредио формирање комисије за утврђивање узрока настанка ванредног догађаја, која има задатак да утврди зашто и како је до њега дошло, да ли има одговорности и ко је за то одговоран. Командант Ваздухопловства, у складу са правилима летења, формирао је екипу техничко-стручну, која има задатак да утврди евентуалне узроке отказа на летелици, узроке техничке природе. Обе комисије су завршиле свој рад и извештаје предале надлежним институцијама односно Тужилаштву. Још увек јавности нису познати налази ове две комисије, односно садржај извештаја и званичан налаз. Јавност у Србији, а нарочито стручна, те тако и УПВЛПС очекује презентовање извештаја. (Војска Србије/МР)

Комеморација настрадалим припадницима РВ и ПВО

У Дому ваздухопловства у Земуну 15. марта је одржан комеморативни скуп настрадалим припадницима Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране **мајору Омеру Мехићу, капетану Миловану Ђукарићу, заставницима Небојши Драјићу и Ивану Миладиновићу**, који су трагично настрадали у удесу хеликоптера.

Скupu су присуствовали председник Републике Србије **Томислав Николић**, министар одбране **Братислав Гашић**, начелник Генералштаба Војске Србије **генерал Љубиша Диковић**, представници Владе, Министарства одбране и Војске Србије, а препуна сала у Команди РВ и ПВО била је премала да прими све пријатеље и колеге који су својим присуством хтели да изразе најдубље поштовање настрадалима.

Након минута ћутања, командант Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране **генерал-мајор Ранко Живак** истакао је да је изненадна и трагична несрећа из њихових редова отргла четворицу колега, класића, сабораца, пријатеља.

Како је истакао, четворица припадника РВ и ПВО, као људи и пилоти сасавали су у тешким временима и положили многе испите, како школске, тако и животне, као и да су захваљујући врлинама, пошреном и преданом раду, израсли су у врсне стручњаке које би свако пожелело да има поред себе као саборце и људе, на које се увек могло ослонити.

– По природи посла они су били и остали јаке индивидуе, али да је оно што их је одликовало био је тимски рад – нагласио је генерал Живак посебно истичући њихове високе моралне квалитете, хуманост и патриотизам који су дошли до пуног изражаја током прошле године.

Према његовим речима, са осталим припадницима Војске Србије били су увек уз свој народ и тамо где је најпотребније.

– Били су хероји, увек међу првима и увек на висини задатка. Највеће награде су им били осмеси спасене деце и осећање да су нешто добро урадили за своју земљу и грађане – нагласио је генерал Живак додајући да су и приликом последњег задатка дали све од себе, али да се судбина сурово поиграла са њима.

– Наша срца су испуњена тугом, али и поносом, јер смо имали част да тако племенити људи буду део нас буду део нас, истакао је командант РВ и ПВО додајући да Војска Србије изгубила врсне летаче, велике професионалце и патриоте, те да њихови људски и професионални квалитети, однос према породици, држави и послу треба да буду трајна инспирација и узор будућим генерацијама ваздухопловаца.

Према речима генерала Живака, **Војска Србије и њени припадници ће учинити све што је у њиховој моћи да породицама помогне да преброде страшну трагедију.**

– То је наш дуг и обавеза, јер су то били наши пријатељи. То је најмање што можемо да урадимо за њих и нас. Будите поносни на њих – поручио је генерал Живак.

Последњи пут од колега опростио се и **потпуковник Мирослав Зечевић**, командант 890. мешовите хеликоптерске ескадриле, у којој су службовали трагично настрадали ваздухопловци.

– Окупили смо се да им одамо вечну почаст, кажемо им велико и истинско хвала за све што су учинили за отаџбину, војску, породицу и пријатеље – нагласио је потпуковник Зечевић.

Говорећи о животима и храбрости својих колега, као и професионалним изазовима са којима су се скоро свакодневно суочавали обављајући своје задатке, за шта су много пута награђивани, потпуковник Зечевић је истакао да су страдали најбољи.

– Они више нису са нама, али ће увек бити уз нас, памтићемо увек шта су учинили. Њих више нема, али ће бити заувек приче о њима међу нама, док је нас живеће и сећање на њих. Нека вам је лака земља, а за све добро што сте учинили нека вам је вечна слава – нагласио је потпуковник Зечевић поручујући породицама настрадалих да утеха треба да им буде сазнање да су њих четворица часно обављали обавезе и спасили хиљаде живота. **(Војска Србије)**

Погреб и помен настрадалим припадницима РВ и ПВО

Уз војне почасте 16. марта су у Новом Саду и Мошорину сахрањени пилоти **мајор Омер Мехић** и **капетан Милован Ђукарић**, који су погинули приликом пада хеликоптера код аеродрома „Никола Тесла“, у акцији спасавања бебе.

Више хиљада људи опростило се од двојице пилота Војске Србије. Уз породице, пријатеље и колеге, сахранама мајора Мехића и капетана Ђукарића присуствовали су министар одбране **Братислав Гашић**, начелник Генералштаба Војске Србије **генерал Љубиша Диковић**, државни секретар у Министарству одбране **Зоран Ђорђевић**, командант РВ и ПВО **генерал-мајор Ранко Живак** и изасланик председника Републике Србије **Милорад Симић**.

На Централном гробљу у Београду, уз војне почасте, 17. марта је сахрањен **заставник техничке службе Иван Миладиновић**, механичар-летач, који је страдао приликом пада хеликоптера код аеродрома „Никола Тесла“ у акцији спасавања бебе. Уз породицу, пријатеље и колеге, последњем испраћају припадника Војске Србије присуствовали су министар одбране **Братислав Гашић**, командант РВ и ПВО **генерал-мајор Ранко Живак** и изасланик председника Републике Србије **Милорад Симић**.

Истог дана, многобројне колеге, пријатељи и родбина окупили су се у тужној поворци кроз Бајинобаштанско село Јакаљ како би на вечни починак испратили **заставника Небојшу Драјића**. Уз војне почасте и песму „Тамо далеко“, од заставника Драјића последњи пут опростили су се, поред чланова породице, родбине, пријатеља и колега из 890. мешовите хеликоптерске ескадриле, и државни секретар у Министарству одбране **Зоран Ђорђевић**, начелник Генералштаба Војске Србије **генерал Љубиша Диковић** и командант 204. ваздухопловне бригаде **бригадни генерал Предраг Бандић**.

У богослужбеном простору Генералштаба Војске Србије 20. марта је служен седмодневни помен и молитва трагично настрадалим припадницима Војске Србије и новопазарског здравственог центра у удесу транспортног хеликоптера Ми-17, који се у петак 13. марта срушио у ширем рејону београдског аеродрома „Никола Тесла“, током операције трагања и спасавања.

Главни војни свештеник **капетан Слађан Влајић**, који је обавио службу, истакао је да је данашње окупљање прилика „да се поклонимо жртви коју су наша браћа дала за нас“. (**Војска Србије**)

Пред вечном кућом Михаила Петровића

Чланови Удружења пензионисаних војних летача и падобранаца Србије (УПВЛПС), Завичајног удружења „Михаило Петровић“ из Влакче и Ваздухопловне фондације „Пилот Михаило Петровић“, изашли су, традиционално, двадесеттредњу годину заредом пред вечну кућу **пилота Михаила Петровића** на Новом гробљу у Београду.

Ваздухопловци су одали пошту првом српском пилоту и првој жртви српског ваздухопловства, положили цвеће и запалили свеће над његовим гробом.

Михаило Петровић (1884-1913) родом из села Влакча у Шумадији, артиљеријски наредник, завршио је пилотску школу у Француској у лето 1912. године, са још петорицом српских пилота. Он је први полетео сам и први добио диплому пилота авиона и зато његово часно име стоји на челу историје српског војног ваздухопловства. На жалост, први пилот је и прва жртва српског војног ваздухопловства, погинуо је 20. марта 1913. године у операцијама српске и црногорске војске код Скадра.

Трагично настрадали пилот наредник Махаило Петровић сахрањен је близу места погибије у порти цркве у селу Бараблужи код Скадра. Одатле је његово тело пренето 1914. године на Цетиње.

Залагањем Михаиловог брата Живорада Петровића, артиљеријског потпуковника, посмртни остаци Михаилови пренети су 1931. године у Београд и сахрањени, уз највише почасте и налет ескадриле авиона, у присуству мајке, сестре, брата и колега ваздухопловаца, на Новом гробљу, где и данас почивају у породичној гробници. Обележавајући 80 година српског војног ваздухопловства, 1992. године, припадници РВ и ПВО су скинули вео заборав са Михаиловог имена и доприноса нашој авијацији, посетили његов гроб, и од тада сваке године 20. марта излазе пред његову вечну кућу одајући му почаст за јуначко дело и историјски подвиг.

На дан Михаиловог рођења, 14 јуна, ваздухопловци одлазе пред његову родну кућу у селу Влакча, која стамено одолева зубу времена, не дочекавши да буде стављена под заштиту државе. Та окупљања су постала и традиционални сеоски празник, када се Михаилови поштоваоци окупљају у част и славу првог српског пилота, небеског хероја, који је у својој историјској мисији одлетео у вечност.

На 130. годишњицу рођења Михаила Петровића Удружење пензионисаних војних летача и падобранаца Србије издало је књигу „Лет у вечност“ – прича о првом пилоту Србије. Ни после сто две године од погибије први српски пилот није добио споменик, као ни први српски аеронаут и први командант српског ваздухопловства пуковник Коста Милиетић.

Сем скромног белега на породичној гробници и спомен-плоче у селу Влакча на родној кући, Михаило Петровић први српски пилот и прва српска ваздухопловна жртва нема другог спомен обележја. Постоји више идеја, предлога и пројеката да се Михаилу Петровићу и осталим пилотима, као и пуковнику Кости Милиетићу, првом школованом ваздухопловцу, балонеру и првом команданту српског ваздухопловства, подигну достојна спомен-обележја, али се на томе није ништа до сада учинило. Ваздухопловци очекују да се у 103. години српске авијације, бар неки од тих пројеката реализује.

Првог српског пилота наредника Михаила Петровића поштоваоци никада неће заборавити, а надају се да ће и држава Србија учинити корак да се одужи заслужном сину, који само дан пред погибију рече брату: „Часно је за отаџбину мрети“. (**Златомир Грујић**)

Дан сећања на страдале у НАТО агресији

У свим командама, јединицама и установама Војске Србије обележен је Дан сећања на страдале у НАТО агресији 1999. године – 24. март.

Начелник Генералштаба Војске Србије **генерал Љубиша Диковић** присуствовао је обележавању Дана сећања у Команди Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране у Земуну.

Заменик начелника Генералштаба Војске Србије **генерал-потпуковник Јовица Драганић** присуствовао је обележавању Дана сећања у 250. ракетној бригади за противваздухопловна дејства и положио венац на споменик погинулим припадницима ове бригаде, у касарни „Бањица“ у Београду. За поднесене жртве и допринос у одбрани земље 1999. године, 250. ракетна бригада одликована је орденом Народног хероја, а 2004. године додељена јој је Грамата патријарха Павла.

Делегација коју је предводио командант Ратног ваздухопловства и ПВО **генерал-мајор Ранко Живак** положила је венац на споменик погинулим припадницима овог вида наше војске.

И представници нашег удружења су, као и сваке године до сада, полагањем венца и учешћем у церемонији, изразили дубоко поштовање и сећање на припаднике нашег вида који су дали своје животе у одбрани земље од агресије НАТО пакта. По први пут ове године, у јединицама су-пред стројем, служени и парастоси погинулима у НАТО агресији (**Војска Србије/МР**)

Обележена годишњица обарања Ф-117

У касарни „**Мајор Милан Тепић**“ у Јакову 250. ракетна бригада за противваздухопловна дејства данас је обележила годишњицу обарања стелт бомбардера Ф-117А.

Обраћајући се присутнима, командант јединице, **пуковник Сава Миленковић** је истакао да је идентитет 250. ракетне бригаде изграђен на сећању на важне догађаје, истакнуте појединце, погинуле припаднике јединице и ратне успехе, међу којима обарање авиона F-117А, прво и једино у свету, заузима посебно место.

Изражавајући захвалност борбеној послужби која је авион оборила **пуковник Миленковић** је нагласио да садашња генерација припадника бригаде треба да тежи нивоу осposбљености оних који су током 1999. године били спремни на такав подвиг.

На свечаности су награђени најбољи појединци у јединици међу којима и активни припадници јединице који су учествовали у обарању стелт бомбардера.

Стелт бомбардер Ф-117А оборила је, 27. марта 1999. године у 20 часова и 42 минута, борбена послуга тадашњег 3. ракетног дивизиона ПВО. Авион се срушио у село Буђановци код Руме. (**Војска Србије**)

“Ваздухопловни билтен” излази једном месечно. Примерци су бесплатни за чланове УПВЛПС. Текстовете одабрали, написали, приредили, уредили и припремили за штампу **Златомир Грујић и Милан Ракић**.

Е-пошта: zlgrujic@gmail.com

mlnrakic74@yahoo.com

Интернет: <http://udruzenjepvlps.org/portal/>